

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermannii Conringii De Antiquitatibus Academicis
Dissertationes**

Conring, Hermann

Helmestadii, 1674

Svpplementvm XLVI. Ad pag. XC.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

Ad pag. xc.

Ante seculum duodecimum neminem claruisse Parisiensis Scholæ Theologorum, videtur inde etiam posse intelligi, quoniam eorum nemo memoratur in libello de Scriptoribus Ecclesiasticis Sigeberti Gemblacensis in Brabantia monachi, diligentissimi & pro temporis captu doctissimi chronographi: quem tamen librum scripsit jam initio duodecimi seculi. Qui hunc Sigeberti libellum autem excepit eodem argumento Henrici Gandavensis ita loquitur c. 14. *Mauritius Episcopus Parisiensis, in eadem civitate Theologicæ Scholæ rector. c. 15. Petrus Cantor Parisiensis, & ipse etiam Theologicæ Scholæ rector. c. 16. Petrus dictus Abelardus, dialectica peritia, imo omnium liberalium artium insignis, Theologicæ Scholæ rector.* c. 17. *Gilbertus cognomento Porreta ex magistro Theologicæ Scholæ Parisis Pictaviensis Episcopus. c. 18. Joannes Beleth & ipse Theologicæ Scholæ rector Parisis. c. 24. Simon Tornaci oriundus, ex Dialectico subtilissimo, imo omnium liberalium artium fere sui temporis peritissimo, Theologicæ etiam Scholæ Parisiæ cathedralmeruit ascendere magistralem, in qua plurimos habuit auditores c. 27. Stephanus natione Anglicus, Parisiis liberalium artium Scholis præfuit, inde Theologicæ Scholæ præsidens Theologiam celeberrime docuit. cap. 31. Petrus Lombardus Theologicæ Scholæ præsidens. Forte justâ temporis serie hos omnes haud enumeravit Henricus: nam Miræus quidem in scholiis narrat, in Episcopatu successisse Petro Lombardo Mauritium illum qui c. 14 memora- tur: omnes tamen hi floruerunt seculo Christiano duodecimo. Idem Henricus porro c. 21 ait: *Alanus Insulis oriundus, liberalium artium peritus Parisis Ecclesiasticae Scholæ præfuit: sed forte illa Ecclesiasticae Schola diversa fuit ab Academica. Est au- tem Alanus is de quo vetus superest barbarus versiculus,**

Vu 2

Qui

Qui tria, qui septem, omne qui scibile novit.

Quicquid sit de Alano, reliqui plus satis ostendunt, jam tum seculo duodecimo scholam Theologicam Parisiensem multum floruisse. De ipsa illa tempestate Parisiensis scholæ hæc fuerunt verba Jacobi de Vitriaco Historiæ Occidentalis cap. 7. *Fons hortorum, & puteus aquarum viventium, irrigans universæ terræ superficiem, panem delicatum & delicias præbens Regibus, & universæ Dei Ecclesiæ supernum mel & favum ultra dubiora propinans, Digna tamen etiam sunt lectu, quæ idem Jacobus annedit de malis Parisiensium cum magistrorum tum Studiosorum moribus ac dissidiis.*

Quantumvis autem frequentiâ hominum jam seculis istis abundaverit Parisiensis schola, & Reges ipsos habuerit faventissimos, mirum tamen est, vix superesse ex ævo isthoc scholæ à Regibus concessa privilegia. Et vero prodiit in lumen Lutetiae Parisiorum anno hujus seculi vicesimo quinto libellus hoc titulo: *Privileges donnez & octroyés par les Roys de France, scavoir Philipps de Valois, Charles V, Charles VI, Charles VII, Louys XI, Charles VIII, Francois I, Henry IV, & Louys XIII à l' Université de Paris, supposos, officiers, & Serviteurs d' icelle. En semble les Arrest du conseil privè, confirmatifs des dits privileges, Nisi forte singularem in usum hæc sola sint vulgata.*

SUPPLEMENTVM XLVII.

Ad pag. xcii.

Intra multa Collegia quæ vocantur Parisiensis scholæ, quoniam id quod Navarræ audit est nobilissimum, legi hic mentionur quæ de illo narravit Joannes Mariana Hispanicarum rerum disertissimus scriptor Tomo I. lib. 14. cap. x. *Reginae impensa in eadem urbe Lutetia, schola quæ Navarræ dicitur, ipsa ædificii amplitudine præceptorum auditorumque numero in paucis præstans, extructa est. Septingentos alumnos bonis temporibus Gallie intra*